

MARTINUS
INSTITUT

MARTINUS INSTITUT

JULBREV 2008

Kära vänner!

Åter står vi inför julhelgen där generositet och gåvor intar en viktig plats, så vi låter några citat från Martinus analyser av vad gåvokultur egentligen är inrama artikeln av Lars Östnäs, som tar sin utgångspunkt i den världsomfattande finanskrisen. Därefter kommer ett referat från minnesdagen och från årets två nya erbjudanden inom undervisningen i Klint. Vi upplyser om arbetet med fotoarkivet och om den nya layouten för allt vårt informationsmaterial. Trots oron i världen och kanske personliga utmaningar hoppas vi att den stora gåvan i form av Martinus världsbild kan bidra till optimism och julefrid i våra sinnen.

Citat

Martinus från boken: Vägen till invigning, *Gåvokultur*, kap. 1.

”En av de traditioner som skapar mest besvikelser, bitterhet, melankoli och inbillat martyrium i det dagliga livet är den som vi känner till under begreppet ”att ge gåvor”. Här frågar man väl förvånat om gåvogivandet då inte är något som är gott, något som man särskilt skall öva sig i. Och det kan ju inte förnekas att det absolut ofrånkomliga svaret härpå blir att förmågan att ge är den hörnsten, på vilken all absolut lycka beror. Ja, den är rent av så allomfattande att vägen till att äga sitt liv endast och allenast går genom detta att ge sitt liv, offra det för andra, vilket vill säga, leva det i ett oegennyttigt tjänande av andra. Samma sak uttrycks genom Jesu ord, ”*den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det*”.

”Att giva” det är således livets lösen.”

Svensk

Nutidens kriser är vägen till framtidens ljus

Mänskligheten är inne i en forcerad utveckling som till synes kan verka kaotisk och spreta åt olika håll samtidigt. Vi ser allt flera strävanden mot humanitet, empati och försoning men också uppblussandet av aggressivt partiska, religiösa, politiska och ekonomiska rörelser. Martinus var fullt medveten om att uppfyllelsen av julens budskap om fred på jorden är något som ligger flera hundra år framåt i tiden – bortom världsomfattande kriser och konflikter. Men han visar oss också att det är just lärdomarna och lidandena som fördjupar vår längtan och förmåga att skapa fred.

Ja, det är dramatiska månader vi, via medierna, fått uppleva den senaste tiden. Helt oväntat för alla aktörer har en bostadslånebubbla i USA blivit en global finansiell kris som beskrivs som en blodpropp i det finansiella blodomloppet. Man talar om en förtroendekris, där banker inte vågar lita på varandra och därför vägrar låna ut sina pengar. Man jämför krisen med 1930-talets ekonomiska depression, men med den stora skillnaden att nu går regeringar, oavsett ideologisk färg, in och för en tid förstatligar banker och låneinstitut i kris. Kritiker menar att man under en lång tid privatiserat vinsterna men förstatligt förlusterna. Röster höjs nu för ett större samhälleligt inflytande över kapitalmarknaden och för högre etik och moral inom finanssektorn; det gäller att, inom systemet, skilja girighetens själviskhet från entreprenörens nyskapande insatser.

Världens ledare och centralbanker gör stora insatser för att skapa en samsyn i hur krisen ska lösas med kraftfulla ekonomiska garantier av svindlande format, siffror som 24 000 miljarder SEK nämndes redan i mitten av oktober. Man talar om glappet mellan avreglerade nationella marknader utan att den internationella/globala lagstiftningen hängt med att ta över den övervakande roll som man tänkt sig. Samhället ligger alltid steget efter de uppfinningsrika finansaktörerna.

Flera representanter för ideella organisationer påpekar att om det plötsligt går att få fram garantier i denna gigantiska storleksordning, så varför inte också göra globala satsningar för att utplåna världsfattigdomen m.m. – 2008 beräknas t.ex. en miljard barn höra till gruppen kroniskt undernärda, 2,5 miljarder människor är utan fullgoda toaletter, 900 miljoner är utan rent vatten. Andra frågor som tas fram är massarbetslösheten och klimatfrågan.

Men, intressant nog, redan för tretton år sedan (1995) föreslog en av FN initierad kommission, Commission on Global Governance, i sin rapport *Our Global Neighbourhood* bl.a. att ett ekonomiskt säkerhetsråd (ESC) skulle skapas med liknande ställning när det gäller internationella ekonomiska frågor som FN:s säkerhetsråd har när det gäller frågor om fred och säkerhet (dock utan vetorätt). I slutdokumentet säger man: ”Tiden är nu mogen – för att inte säga övermogen – att skapa ett globalt forum som kan tillhandahålla ledarskap på det ekonomiska, sociala och miljömässiga området”. Kommissionen, som också kallades Carlsson-kommissionen efter dess ordförande, dåvarande svenske statsministern Ingvar Carlsson, hade just då inget gehör för sina ambitiösa förslag att reformera och utvidga FN:s roll i världen, förutom på en punkt, inrättandet av den internationella brottsmålsdomstolen i Haag, som till slut invigdes 2003.

Vad är det nya i alla dessa röster vi tar del av? Är det inte just att alltfler frågor kräver hela världssamfundets medverkan för att bli lösta? Är det inte ett utslag av en växande känsla av att mänskliga rättigheter ska omfatta alla jordens invånare, oavsett var dessa bor

– så här 60 år efter FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, som skrevs under den 10 december 1948?

Och det är där den nya världsimpulsens andliga vetenskap kommer in som en hjälpande moralisk kompass på vår väg från kaotiskt medvetande till ett framtida kosmiskt medvetande – där också mänsklighetens sociala framtidsöde blir det himmelrike på jorden som sedan gammalt förebådats. Eller som Martinus med astronomiska termer uttrycker det, att jordmänniskosamhällets utveckling är analog med en förvandling från ett töckenartat, splittrat tillstånd till en sammanfogad eller förtätad enhet, likt en nebulosa på väg att förtäta sig till en lysande sol (*LBI*, st. 117).

Det är som ett lugnande, renande och avslappnande bad att ta del av Martinus analyser av världsutvecklingen. Varför inte läsa kapitel fyra i *Livets Bok 1*, med titeln ”*Ett internationellt världsrrike under skapande*”, som förresten gavs ut under 1930-talsdepressionens första år (1932); samma år publicerade man också ett särtryck av just kapitel fyra med undertiteln ”*eller mänsklighetens sociala framtidsöde*”. I st. 76 står det bl.a.: ”...Eftersom värdena är detsamma som makt, kommer det läger som har tillägnat sig värdena att representera *den största materiella makten* och framträder i tillvaron under begreppet ”*penningmakten*”. Då det läger som inte äger något utgörs av *den stora massan*, kommer denna i själva verket att utgöra det egentliga samhället. Genom sitt flertal blir också detta läger en makt, även om den är ”*penningmakten*” *vida underlägsen*. Denna makt representerar *den gryende samhälls- eller statsmakten*.” Och i st. 78 fortsätter Martinus: ”Men eftersom livet i sin gudomliga natur är höjt över undergång, *kan samhället inte dö; endast ett system kan dö. Det nuvarande samhällssystemet är alltså ”döende”, det håller på att förgöra sig självt...*”

Det vi alltså ser i den ovannämnda finanskrisen och den annalkande lågkonjunkturen är alltså de utdragna dödsryckningarna från egoismens, självbevarelsedriftens och privatintressets epok med devisen: ”Var och en är sig själv närmast”. Inom jordmänniskheten växer det i stället fram en fördjupad längtan efter en samhällsordning med motsatta förtecken, där osjälviskheten, nästakärleken och gemenskapsintresset tar överhanden i våra sinnen, och där den är störst som står sin nästa närmast och handlar efter gåvokulturens gyllene devis: ”Hellre ge än att ta”.

Martinus avslutar artikeln Gåvokultur i boken *Vägen till invigning* med följande ord: ”Men genom motgångens tårar blir osjälviskheten krossad, och den förlorade sonen leds tillbaka till livets kurs, lär sig att ge på det rätta sättet, kommer i kontakt med världsallett, träder in i ledet som Gudomens redskap för det största och mest fullkomliga givandet: den allt förlåtande eviga kärleken. Och därmed blir detta till verklighet: ”Det är saligare att giva än att taga”.

Lars Östnäs

Martinus från boken: *Vägen till invigning, Gåvokultur, kap. 1.*

Ty endast i väsendets fullkomliga osjälviska givande till sin nästa framträder den evige Faderns strålgloria. Endast här märks hans direkta närhet. Och ingen kommer honom närmare än den som har så stor kärlek att han vågar sitt liv för att rädda sina medväsen. Det är livets största uppenbarelse av principen ”att giva”. Det är modellen för allt fullkomligt uppträdande. Endast genom kulminationen av kärlek kan en verklig gåva födas. Och endast genom väsendenas givande av sådana gåvor till varandra kan en varaktig fred och fullkomlig harmoni komma att lysa och avslöja ”människan som Guds avbild”.

Minnesdagen 2008

Lördagen den 9 augusti utgjorde Martinus Center återigen ramen för den traditionella minnesdagen för Martinus. Programmet inleddes med **Stämningsbilder från Klint**, där Willy Kuijper hade valt ut en rad av sina vackra bilder från sommaren i Martinus Center och den omgivande naturen. Bildvisningen ackompanjerades av stämningsfull musik.

Eigil Kristensen, som tillsammans med Charlotte Anderson, är vårt föreståndarpar i Martinus Center, hälsade **välkommen** och berättade lite om den just passerade högsåsongen och blev också inspirerad att berätta lite om ändamålet med Martinus världsbild, som nu har blivit tillgänglig för vetenskaplig forskning, och om det teoretiska tillägnet av den andliga vetenskapen som en nödvändig förberedelse för den enskilda människans egen personliga upplevelse av den kosmiska världsbilden/världsalltets struktur.

De två representanterna från rådet, Liesel Lind och Klaus Iversen, kallade sin programpunkt: **Utvecklingen fortsätter**. De hade arrangerat det som en ömsesidig intervju, där de gick igenom en rad olika aktiviteter och punkter som rådet hade att behandla under året. De utgick från Martinus Institutets fyra ändamål och berättade bl a om:

- hur Martinus manuskript rent fysiskt blir bevarade
- hur allt material som tillhör ”Tredje testamentet” skannas in
- hur man säkrar att verket bevaras och publiceras i bästa möjliga kvalitet
- hur Martinus korrespondens och Martinus Institutets fotoarkiv säkras
- hur det, via tryckta och elektroniska medier, ges upplysning om verken
- att Martinus verk blir översatta och utgivna på ca 20 olika språk
- att två nya delar av ”Den eviga världsbilden”, med efterlämnade symboler, är under förberedelse att ges ut
- att Martinus verk snart kan köpas via Martinus Institutets webshop
- varför Martinus samlade verk inte bara kan ligga fritt tillgängligt på internet
- vilka elektroniska sökmöjligheter i Martinus litteratur det finns på MI:s hemsida
- utvecklingen på undervisningsområdet
- Martinus Institutets stöd till bl.a. Martinus barndomshem, studievistelse för utlänningar på Martinus Center, filmprojektet ”Martinus som vi kendte ham”, översättningsarbetet, bevarandet av verken, den nya verkstadsbyggnaden och inredningen av huset ”Fyrebakken”
- vidareutveckling av medarbetarkulturen och samarbetsatmosfären
- behandlingen av förfrågningar till rådet

Nästa programpunkt hette **Mitt liv med Kofoeds skola och Martinus kosmologi**. Här berättade Benny Lassen om sina många år som medarbetare på Kofoeds skola och om skolans grundande och pedagogiska principer och Martinus tankar. Det var inspirerande att höra om de positiva resultat det ger att använda de kosmiska analyserna i praktiken och att möta varje människa med djup respekt och öppenhet för den gnista av livsvilja, som alltid finns också hos den mest förtvylade person. Benny berättade om den positiva jantelag som en grupp av skolans elever hade utformat, och citerade till slut ett stycke från *Livets Bok 1* som passade fint till Kofoeds skolas bomärke – en liten låga som skyddas av två händer.

Efter detta spännande och personliga inlägg tog Liv Ask från Norge oss med på en upptäcktsresa i konstens värld. Hon kallade sin programpunkt för **De spår min ande sätter i**

materien, och det lyckades Liv att lösa den mycket svåra uppgiften att förklara hur hennes personliga livsinställning kunde komma till uttryck i de material och materier hon arbetade med; och speciellt vilken betydelse ljuset och ljussättningen har i hennes konstverk – eller installationer, som hon också kallar dem. Liv växte upp i Nordnorge och förnam universums storhet då hon som barn älskade att dansa i snökristallerna till ackompanjemang av norrskenet. Som 15-åring fick hon ytterligare en intuitionsupplevelse, som hon senare kände igen i symbolen ”Livsenhetsprincipen” då hon som 31-åring lyssnade på sitt första föredrag om Martinus. Livs stora intresse är övergången mellan den fysiska och den immateriella världen och hon försöker i sitt konstnärliga arbete och genom egna upplevelser och egna uttryck bygga en bro mellan naturvetenskapen och den andliga vetenskapen genom att ge människor idéer, intryck och stämningar.

Efter dessa många olikartade intryck var det tid för ett kulissbyte – **Traktering på Terrassen** – där de många frivilliga köksmedarbetarna nu med stolthet kunde bjuda in till dagens kulinariska höjdpunkt: te, choklad, kaffe, hembakat, pålägg samt tårter i alla slags nyanser. Det var den perfekta ramen för den trevliga och mänskliga samvaro som minnesdagens gäster värdesätter så mycket.

Men tiden går fort i gott sällskap och plötsligt var det åter tid att inta platserna i föredragssalen. Första programpunkten efter paus hette **Filosofiska och litterära smulor**. Här var det skådespelaren Ole Lemmeke som kåserade kring detta intressanta ämne. Han rörde sig scenvant genom konstens, litteraturens och kosmologins världar, där han med humor och insikt underhöll de närvarande med haiku-dikter, kommunikation, symbolspråk och avkodandet av dessa, livet som teater samt handböcker i överlevnad. Vad gäller det sistnämnda, berättade Ole att han i många år hade haft en, som hade inspirerat honom mer än något annat, nämligen ”Tredje testamentet”.

Ingen minnesdag utan musikalisk underhållning! I år hade Helene Freiberg samlat en grupp musikaliska vänner som förde gästerna igenom **Jordiska och kosmiska toner**. Helene har just avslutat sin musikaliska utbildning på Rytmska Musikkonservatoriet och har under årens lopp skrivit en del fina sånger. Dagens repertoar bjöd dels på några av dessa, dels på andra kända sånger som Helene hade lagt sin musikaliska hand vid.

Så var det åter tid för en kulinarisk upplevelse. Denna gång kunde gästerna inta en välsmakande grön **middag på Terrassen** där det också fanns rik möjlighet till en massa trevlig samvaro.

Minnesdagens sista programpunkt var på försök lagt efter kvällsmaten. Här kunde gästerna åter uppleva Liv Ask som berättade om och visade exempel på sin bildkonst – denna gång mera på djupet och mer i detalj. Programmet hade hon kallat **LJUS – mellan ande och materia**, och hon visade bl a en video om sin rymdinstallation om norrskenets inre värld. Och som extra dimension beledsagades en del av programmet av Anders Bränngård på piano.

Ännu en lyckad minnesdag hade nått sin avslutning och jag är säker på att de ca 200 gästerna kunde vända hem med många härliga upplevelser.

Klaus Iversen

Konferens om Medvetandets mysterium

Vi hade glädjen att få delta i en konferens om Medvetandets mysterium på Klint 26–28 september. Konferensen hade som målsättning att undersöka beröringspunkter mellan Martinus andliga vetenskap och olika vetenskapliga discipliner som filosofi, psykologi, vetenskapsteori, biologi, fysik. Vi var 32 deltagare från Danmark och Sverige – ”andliga forskare” som såg fram emot intressanta samtal och fördjupning i ämnet. Sex personer, med anknytning till den akademiska forskningen, hade förberett ett inlägg som ur olika perspektiv tog upp frågeställningar om medvetandet.

Fredag kväll hälsades vi välkomna av Karsten Jensen, initiativtagare till konferensen, och Eigil Kristensen. Som inledande inspiration fick vi se en intressant film, ett föredrag av Peter Russell om medvetandet som det primära i livet. Peter Russell är författare med bakgrund inom matematik, teoretisk fysik och experimentell psykologi. Filmen ”The Primacy of Consciousness” kan ses på YouTube.

Under lördagen talade Sören Olsen om ”Facitsyn, logik och cirkelbevis”. Lasse Vogelsang hade ett inlägg om ”Pragmatiskt brobyggande mellan den andliga vetenskapen och vetenskapsteori”. Viljo Mentu tog upp ämnet ”Psyke och medvetande” och Gunnar Carlsson fördjupade sig i ämnet ”Rörelse och upplevelse”. Efter många intressanta samtal och tankar bjöds vi på en underbar middag. Kvällen avslutades med en film – en intervju med Eckhart Tolle om hans nya bok ”En Ny Jord”.

Söndag fortsatte med Karsten Jensen som behandlade ”Dualitetsproblemet i modern medvetandeforskning”. Svend Åge Rossen avslutade med ett inlägg om ”Medvetandeproblemet” där han på ett fint sätt visade på det logiska i Martinus beskrivning av liv och medvetande.

Det var första gången som denna typ av konferens arrangerades. Vi fördjupade oss i de problemställningar som kan uppstå när den materialistiska vetenskapen möter den andliga vetenskapen. På vissa områden kommer den materialistiska forskningen allt närmare den andliga vetenskapen, men djupare insikter kräver också en viss grad av intuition, något som endast utvecklas i oss genom livserfarenheter, och studiet av den andliga vetenskapen.

Sammanfattningsvis vill vi tacka för detta initiativ och vi ser fram emot nästa års konferens!

Anne Külper och Rune Östensson

Sakens historia i bilder

Martinus Institut har ett omfattande bildmaterial med många foton och diabilder, varav några daterar sig ända tillbaka till 1930-talet. Dessa foton och diabilder är vi igång med att skanna in för att få digitala kopior, dels för att säkra att de bevaras åt eftervärlden, dels för att göra dem lättare tillgängliga och sökbara. På sikt är det meningen att skapa ett verkligt elektroniskt fotoarkiv, som eventuellt skulle kunna nås via internet. På det sättet kan det göras tillgängligt för en större krets intresserade, oavsett var man bor i världen.

Samtidigt med inskanningen är institutet i gång med att samla in upplysningar om de enskilda foton och diabilderna. Detta arbete tas omhand av tidigare föreståndaren i Klint, Erik Bech Olesen, som åker runt till sakens många intresserade, som kan berätta om gamla dagar och känna igen personerna på bilderna.

Det är fråga om ett mycket omfattande och tidskrävande arbete med inskanning och insamling av upplysningar och vi förväntar oss att projektet löper över flera år.

Villa Rosenberg (som på den tiden hette Rødhætte, som i svensk översättning blir Röd-luvan), havet och Klintebjerg i bakgrunden – innan Martinus Center fanns.

Klimatstyrd förvaring

För att tillförsäkra att det värdefulla källmaterialet i form av fysiska foton, diabilder och annat historiskt material kan bevaras i ännu många år, har vi på institutet fått etablerat ett speciellt klimatstyrt rum, som säkrar att tingen förvaras under konstant temperatur och luftfuktighet.

Efterlysning

Under de månader vi har arbetat med fotoprojektet har vi redan fått en del foton och diabilder från personer, som inte längre önskar behålla dem och därför mycket vänligt donerat dem till institutet. Vi har också fått lov att låna foton som senare, efter inskanningen, kommer att returneras. Institutet är mycket tacksam för denna välvilja från sakens intresserade, och vi mottar gärna ytterligare material från sakens historia. Om julbrevets läsare därför ligger inne med foton och diabilder, vill vi mycket gärna ta emot dessa och sörja för inskanning och arkivering. Det gäller dock endast foton och diabilder från Martinus livstid. Likaså är annat historiskt material som film, brev och ljudupptagningar mycket välkomna. Var vänlig kontakta Erik Bech Olesen tfn 0045-40 82 83 70

Med vänlig hälsning från fotogruppen
Erik Bech Olesen

Layout

Som ni kan se, har detta julbrev fått en ny layout liksom Klintprogrammet för 2009. Äntligen har vi fått infriat en mångårig önskan om att ha en gemensam layout för vårt informationsmaterial, hemsida, Kosmos, kursbroschyrer osv. Det är konstnärinnan Vibeke Falk, som med stöd av institutanställda har utformat layouten i en klassisk, enkel stil med stjärnkorset och namnet Martinus Institut som logo. Vi har nu påbörjat den gradvisa implementeringen och hoppas, att det blir ett kännetecken, som tydligt visar att materialet kommer från Martinus Institut eller Martinus Center, Klint.

Nyårsgåva

Vi är dessutom på väg att uppfylla ytterligare en maktpåliggande önskan, nämligen önskan om en ny hemsida. Efter många års förseningar av olika skäl hoppas vi nu att den nya hemsidan kommer att sjösättas i början av 2009. Det är Lasse Vogelsang som projektmedarbetare och IT-tekniker, som tillsammans med anställda och frivilliga nu är på väg att uppnå målet. En webbokhandel för Martinusböckerna är en av nyheterna. Vi hoppas att kunna följa med i tidens större och större efterfrågan på internetbaserad information – bl a med kontinuerlig utbyggnad av sökfunktionerna i ”Tredje testamentet” på flera språk.

Från institutet och rådet önskar vi er alla en riktigt god jul och ett inspirerande nytt år.

Med kärleksfulla hälsningar
Willy Kuijper Inger Sørensen Liesel Lind
Solveig Langkilde Tune Laug Per Jan Neergaard

Bifogat: Inbetalningskort – till stöd för de många uppgifterna. (Kom ihåg att upplysa om personnummer, så får du skatteavdrag efter gällande regler. Obs! Detta gäller endast danska medborgare.)